

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 62. Pax Anglorum Regi a Feciali proposita

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæc. XV. mine Regem Angliæ adire auderet. **Com-**
A. C. 1475. minæus iussa exequitur; ast primo hujus
 famuli conspectu suspensus hæret, eum-
 que ad gerenda tanti momenti negotia
 omnino ineptum suspicatur; hunc ta-
 men juvenem Rex, licet non nisi unico
 eoque brevi sermone illius experimentum
 fecisset, acri judicio, & humanissimis jux-
 ta ac blandis moribus præditum, pro
 ad subeundam hanc provinciam sat ido-
 neum judicabat. Magna Famulum te-
 nuit rei sibi propositæ admiratio, & qua-
 si exanimis ad Comminæi pedes corruit;
 ejus tamen animus brevi erectus est am-
 pla auri pollicitatione, atque spe officii,
 quo tributis in Rea Insula describendis
 præficeretur. Ergo Galliarum Regis
 conspectum subit, vestibus Fecialis induit-
 tur, ac mandatis instructus in Angliam
 proficiscitur.

§. LXII.

*Pax Anglorum Regi a Feciali
 proposita.*

Famulus iste ementitus fecialis habitum
 ad Anglorum castra pervenit. Ast mox
 comprehensus ad tentorium Regis duci-
 tur, quî genus, unde domo, quid negotii
 haberet, interrogatus, se a Ludovico XI.
 missum respondit, ac multa, quæ Anglo-
 rum Regi referret, habere, sibi que injun-
 ctum

Sæcul. XV.
A.C. 1475.

etum esse, ut cum Hawarto ac Stanlajo conferret. Rege tum prandente, fecialis quoque convivio excipitur, quo finito Regi sistitur. Non equidem demandatam sibi provinciam scripto tenebat; nihilominus consiliis ad negotium idoneis plene instructus, mira prudentia eloqui cæpit, declarans, Ludovicum Galliarum Regem a primis Regni sui auspiciis nil antiquius habuisse, omnique sollicitudine curasse, ut solida, constansque inter utrumque potentissimum Galliae & Angliæ Regem pax & concordia firmaretur, hucusque tamen irrita fuisse omnia ejus consilia, vanosque conatus; nec tamen ipsum propterea a proposito adeo christiano recessurum, equidem eum quondam Varvicensi Comiti tutum in Regno suo asylum concessisse, id tamen non tam ex odio in Eduardum, quam in Burgundiae Ducem, cui Comes acerbissime juxta ac gravissime adversaretur, factum fuisse; additque, Burgundum non alio ex fine in Franciam Anglos evocasse, quam ut a Ludovico pacem privatis suis commodis magis opportunam extorqueret, de cetero nec Britanniae Ducem, nec Connestabilem magis sincero amicitiae sensu Anglis favere. Si vero Eduardus seditiosos Gallos in suam fidem acciperet, facile ejusmodi exemplo Regem Christianissimum inductum iri, ut &

Ll 2

ipse

Sæcul. IV. ipse Angliæ rebelles, ac Lancastrienſis
A.C. 1475 factionis capita ſuo muniret præſidio;
 inde vero Angliam longe gravioribus,
 quam hucusque in Francia eſſent, tumultibus involvi poſſe. Jam aliunde Eduardum tantis, tamque profuſis ſumptibus exhaustum eſſe, ut eos ſibi a ſuis foederatis unquam compenſari, vix ulla ſpes ſupereſſet; Burgundiæ ac Britanniæ Duces Eduardo, poſtquam eum affiduis, tamque validis precibus ad tentandam in Gallias irruptionem induxiſſent, datam ſeſelliffe fidem, nec Eduardum poſthac ſanctioris fidelitatis religionem de eis ſperare poſſe. Tandem ſubjunxit, ſi cuncta hæc momenta juſta & æqua haberet Eduardus, Ludovicum XI, quantum in ipſo eſſet, ad componendam pacem primas acturum partes, ac de loco, ubi utriusque Nationis Deputati convenirent, communi conſilio conſultare, illum omnino paratum eſſe.

§. LXIII.

Pacis conſilia a Rege Angliæ acceptata.

Commin. l. 4. **C**um Senatus Anglicus cuncta a Feciali proſoſita unanimi conſilio rata haberet, quantocius pro Deputatis utrinque publicæ ſecuritatis literæ dabantur, atque utriusque Regis Oratores altera poſt acceptas